

at man maa have megen Betænkelighed ved at gaae ind paa hele det tredje Afsnit, og jeg vilde mulig ansee det for langt rigtigere, hvis man gennemførte fuldstændig Offentlighed i den nuværende Behandlingsmaade af samtlige Politifager i Landet. Jeg har om dette Spørgsmaal confereret med en anseet Polittdommer, som var af den Mening, at der Intet kunde være til Hinder derfor, og man vilde jo derved opnaae Offentlighed i en langt større Maalestok, end der her hydes. — Med Hensyn til § 24 skal jeg iøvrigt bemærke, at jeg tidligere var af den Ansæelse, at det berøede paa en Unsiagtighed, naar det der hedder, at Protocollen skal føres af Dommeren eller en af hans Contoirbetjente, idet det forekom mig klart, at, hvor der var en særlig Retskriver, der maatte han føre Protocollen. Jeg har imidlertid nu hørt, at den høitærede Justitsminister mener, at Dommeren overalt i Landet fører Protocollen i Politifager, men det er ikke Tilfældet. Han fører ikke nu Protocollen i Politifager i de Kjøbstæder, hvor der en særegen Retskriver, og paa saadanne Steder bør vistnok ogsaa fremtidig Retskriveren føre Protocollen. At der var indlobet en Unotag-
 hed i § 24, antog jeg saameget mere, som det i § 29 omtales, at Retskriveren skal give Sagen beskrevet, thi, skal han give Sagen beskrevet, saa maa han jo ogsaa være i Besiddelse af Protocollen. — I § 29 forekommer der mig iøvrigt at mangle en Bestemmelse. Det hedder nemlig der, at en Udskrift af Dommen bliver at indsende til Amtmanden, forsaavidt Sagen er appellabel, men der siges saa ikke Videre, og der tales ikke om Dommens Execution. Men naar nu altsaa en Sag er bleven paakjendt, som er appellabel, og den derfor er bleven sendt til Amtmanden, hvad saa? Ja, man maa jo antage, at Dommen, naar 14 Dage ere forløbne, og der ikke er hørt Noget fra Amtmanden, maa kunne ereqværes; men det Naturligste synes mig dog at være, at Amtmanden efter de 14 Dages Forløb sender Udskriften tilbage til Politimesteren og meddeler ham, at den Private ikke har begjært Sagen appelleret, og at han — forudsat at dette nu er saa — heller ikke finder An-

ledning til at appellere den, saa at Dommen kan ereqværes. Det forekommer mig imidlertid, at dette da ogsaa bør udtales i Lovet.

Hvad § 31 angaaer, da maa jeg ganske slutte mig til det ærede Medlem for 10de Kreds (Sessen), og det forekommer mig, at den Ret til Afgjørelse, som her er tillagt Justitsministeren, da ialfald under ingen Omstændigheder bør kunne benyttes, forinden Indreministeren er bleven hørt, forsaavidt man skulde ville holde paa Bestemmelsen væsentligst, som den nu foreligger. — Da der i det 4de Afsnit, som handler om Politivæsenet og Lovens Krafttræden m. m., tales om Communens Udgifter i Anledning af Politivæsenet, saa forekommer det mig iøvrigt, at det vilde være hensigtsmæssigt her ogsaa at indføre en Bestemmelse angaaende de Bøder, der falde i Politifager. Jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at disse Bøder fremdeles skulle tilfalde Kommunen, enten Kommunens Politikasse eller Kommunekassen, men det forekommer mig dog, at det vilde være heldigt, om en Bestemmelse derom kunde komme ind i selve den nye Lov.

S. Wedersen: Overalt, hvor der er Tale om Politiforanstaltninger, kommer man al tid til at bevæge sig paa et meget vanskeligt Gebet, idet man her meget let kommer til at træde enten paa den ene eller paa den anden Side af en Grændse, som altid er temmelig tvivlsom, da der er Tale om den offentlige Sikkerhed paa den ene Side ligesoverfor Indgreb i den personlige Frihed paa den anden Side. Det ligger jo i Sagens Natur, at den, som staaer i Spidsen for det udøvende Politi, maa der tillægges en Myndighed, som han i et givet Døle, hvor det gjælder at handle hurtigt og med tilbørlig Kraft, maa kunne bruge uanfægtet af Andres Indskyldelse, men paa den anden Side troer jeg ogsaa, at det er et berettiget Krav fra Befolkningens Side, at man søger at træffe alle de Sikkerhedsforanstaltninger, som det er muligt, for at ikke en saadan Maat kan benyttes utidigt eller gives et utilbørligt Omfang. Naar det fra flere Sider her er gjort gjældende, at der er stor Trang til ogsaa at faae disse Paabud indførte i deres Almindelighed paa Landet — der staaer jo kun i § 5, at de kunne ind-